

Голові разової спеціалізованої вченої ради
Національного університету «Одеська
політехніка», доктору наук з державного
управління, професору
Миколайчуку Миколі Миколайовичу

РЕЦЕНЗІЯ

рецензента, кандидата наук з державного управління, доцента, професора кафедри публічної служби та права Навчально-наукового інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка» **Ровинської Катерини Ігорівни** на дисертацію **Ісайка Дениса Ігоровича** на тему «Взаємодія органів публічної влади у системі національної безпеки: організаційно-правовий аспект», подану до захисту у разову спеціалізовану вчену раду Національного університету «Одеська політехніка» на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування

1. Актуальність теми дисертації

Актуальність теми дисертаційного дослідження обумовлюється сучасними умовами функціонування системи публічного управління України, що характеризуються впливом воєнного стану, трансформацією безпекового середовища та необхідністю забезпечення стійкості державних інституцій. У цих умовах особливого значення набуває ефективна взаємодія органів публічної влади, що зумовлює підвищені вимоги до узгодженості управлінських рішень, координації діяльності суб'єктів публічного управління та забезпечення цілісності державної політики у сфері національної безпеки.

Важливість дослідження підтверджується також положеннями стратегічних документів державної політики України, зокрема Стратегії національної безпеки України (Указ Президента №392/2020), Стратегії забезпечення державної безпеки (Указ Президента №56/2022), Закону України «Про національну безпеку України», а також інших документів сектору безпеки і оборони, які визначають необхідність посилення міжвідомчої координації та вдосконалення механізмів взаємодії органів публічної влади.

З огляду на це, дослідження організаційно-правових засад взаємодії органів публічної влади у системі національної безпеки є своєчасним та спрямованим на вирішення важливого науково-прикладного завдання, що має істотне значення для розвитку системи публічного управління України.

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації

Структура дисертаційного дослідження, логіка його побудови та змістове наповнення свідчать про загалом належний рівень обґрунтованості наукових положень, сформульованих висновків і практичних рекомендацій. У вступі чітко визначено мету, об'єкт і предмет дослідження, сформульовано систему завдань, які є взаємоузгодженими та спрямовані на досягнення поставленої мети, що забезпечує цілісність наукового пошуку.

Методологічний інструментарій дослідження є достатньо обґрунтованим і релевантним предметній області. Застосування комплексу загальнонаукових і спеціальних методів, зокрема системного, функціонального, компаративного, герменевтичного та інших, дозволило забезпечити послідовність дослідження та логічну узгодженість отриманих результатів. Водночас використання емпіричних методів дослідження, зокрема аналізу практики діяльності органів публічної влади або узагальнення фактичних даних їх функціонування, могло б підвищити рівень верифікації окремих висновків.

У першому розділі дисертації здійснено ґрунтовне теоретико-методологічне обґрунтування досліджуваної проблематики, яке характеризується системністю та логічною завершеністю. Зокрема, розкрито сутність взаємодії органів публічної влади у системі національної безпеки, уточнено понятійно-категоріальний апарат та сформовано базові підходи до її аналізу, що створює належне теоретичне підґрунтя для подальшого дослідження.

Другий розділ містить комплексний аналіз сучасного стану та практики функціонування механізмів взаємодії органів публічної влади, що дозволило автору виявити ключові проблеми, суперечності та інституційні обмеження у цій

сфері. Використання нормативно-правових актів, аналітичних матеріалів і наукових джерел забезпечує належний рівень аргументованості дослідження та підтверджує прикладну спрямованість отриманих результатів. Джерельна база є достатньо репрезентативною та різноплановою, що позитивно впливає на обґрунтованість висновків.

У третьому розділі запропоновано напрями вдосконалення організаційно-правових механізмів взаємодії органів публічної влади у системі національної безпеки, які логічно випливають із проведеного аналізу та узгоджуються з виявленими проблемами. Запропоновані рекомендації мають практичну спрямованість і орієнтовані на підвищення ефективності функціонування системи національної безпеки.

Висновки дисертації є послідовними, взаємопов'язаними та відображають результати виконання поставлених завдань, що свідчить про внутрішню логічну завершеність дослідження.

У цілому рівень обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, наведених у дисертації, є достатнім та підтверджується логічною структурою дослідження, відповідністю використаного методологічного інструментарію та репрезентативністю джерельної бази, що відповідає вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

3. Наукова новизна одержаних результатів

Наукова новизна одержаних результатів полягає у вирішенні актуального наукового завдання щодо вдосконалення організаційно-правових механізмів взаємодії органів публічної влади у системі національної безпеки, що характеризується комплексністю підходу та системністю отриманих результатів.

У дисертації отримано такі наукові результати:

- *вперше* обґрунтовано системне розуміння взаємодії органів публічної влади у системі національної безпеки як комплексного організаційно-правового явища,

що включає інституційний, функціональний та процедурний компоненти та забезпечує цілісність реалізації державної політики у сфері національної безпеки;

- *удосконалено* підходи до класифікації організаційно-правових механізмів взаємодії органів публічної влади шляхом виокремлення їх функціональних характеристик, інституційного змісту та процедурних форм реалізації;

- *удосконалено* теоретичні положення щодо ролі координаційних механізмів у забезпеченні узгодженості діяльності суб'єктів публічного управління у сфері національної безпеки;

- *набули подальшого розвитку* наукові підходи до формування моделей міжвідомчої взаємодії в умовах воєнного стану з урахуванням вимог оперативності управлінських рішень та гнучкості інституційних механізмів;

- *набули подальшого розвитку* положення щодо визначення факторів ефективності взаємодії органів публічної влади у безпековій сфері.

Отримані результати характеризуються системністю, уточненням змісту взаємодії органів публічної влади та поглибленням наукових уявлень про організаційно-правові механізми її реалізації, що відрізняє їх від наявних наукових підходів.

4. Практичне значення результатів дослідження

Практичне значення результатів дослідження полягає у можливості їх використання для вдосконалення організаційно-правових механізмів взаємодії органів публічної влади у системі національної безпеки України.

Отримані результати можуть бути застосовані:

– у нормотворчій діяльності при підготовці та внесенні змін до нормативно-правових актів, що регулюють діяльність органів сектору безпеки і оборони;

– у діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування для удосконалення механізмів міжвідомчої координації, інформаційної взаємодії та процедур прийняття управлінських рішень;

– у стратегічному плануванні при розробленні та реалізації державних і регіональних програм у сфері національної безпеки.

Практична цінність результатів полягає у можливості підвищення узгодженості діяльності суб'єктів публічного управління, оптимізації управлінських процедур та скорочення часу прийняття управлінських рішень в умовах воєнного стану.

Крім того, результати дослідження можуть бути використані у освітньому процесі при підготовці здобувачів вищої освіти за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», а також у системі підвищення кваліфікації державних службовців.

У цілому результати дослідження мають прикладний характер, характеризуються можливістю впровадження у практику діяльності органів публічної влади та спрямовані на підвищення ефективності функціонування системи національної безпеки.

5. Структура та зміст дисертації

Дисертаційне дослідження характеризується логічно вибудованою структурою, внутрішньою узгодженістю та цілісністю викладу матеріалу, що відповідає встановленим вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії. Структура роботи є обґрунтованою та забезпечує послідовне розкриття теми дослідження.

Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків, що відповідає загальноприйнятій структурі дисертаційних досліджень та сприяє логічній організації наукового матеріалу.

У вступі коректно визначено мету, об'єкт, предмет і завдання дослідження, окреслено методологічні підходи, а також наведено характеристику наукової новизни та практичного значення отриманих результатів, що формує цілісне уявлення про зміст і спрямованість дослідження.

Перший розділ характеризується системністю теоретичного аналізу та логічною завершеністю, оскільки в ньому узагальнено наукові підходи, уточнено понятійний апарат і визначено концептуальні засади дослідження, що створює належне теоретичне підґрунтя для подальших досліджень.

Другий розділ відзначається комплексністю аналізу та достатнім рівнем аргументованості, оскільки охоплює інституційні, організаційні та нормативно-правові аспекти функціонування механізмів взаємодії органів публічної влади, що дозволяє сформулювати цілісне уявлення про сучасний стан досліджуваної проблематики.

У третьому розділі обґрунтовано напрями вдосконалення організаційно-правових механізмів взаємодії органів публічної влади, які характеризуються логічним зв'язком із попереднім аналізом та мають прикладне спрямування.

Висновки є логічно структурованими, узагальнюють результати дослідження та відображають досягнення поставленої мети і виконання визначених завдань.

Разом з тим, у структурі роботи простежується певна перевага теоретичного матеріалу над прикладним, що дещо обмежує рівень практичної конкретизації окремих положень.

У цілому структура дисертації є логічно узгодженою, зміст – послідовним і завершеним, що забезпечує цілісність наукового дослідження та повноту розкриття обраної теми.

6. Повнота опублікування отриманих результатів та наявність достатньої кількості наукових публікацій

Основні результати дисертаційного дослідження Ісайка Дениса Ігоровича належним чином відображені у наукових публікаціях автора.

Результати дисертації опубліковано у 7 наукових працях, з яких:

- 4 статті у наукових фахових виданнях України;
- 3 публікації у збірниках матеріалів міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференцій.

Тематика наукових публікацій охоплює ключові напрями дисертаційного дослідження, зокрема: теоретико-методологічні засади взаємодії органів публічної влади, характеристики їх правового статусу та форм взаємодії, а також аналіз міжнародного досвіду та практичних аспектів забезпечення національної безпеки.

Зміст публікацій відображає основні положення дисертації, її наукову новизну, теоретичні узагальнення та практичну спрямованість, що свідчить про достатній рівень апробації отриманих результатів.

Публікаційна активність здобувача загалом відповідає встановленим вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії, згідно з якими результати дослідження мають бути оприлюднені у наукових фахових виданнях та апробовані у науковому середовищі.

7. Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності

Аналіз змісту дисертаційної роботи дає підстави констатувати дотримання автором основних вимог академічної доброчесності при виконанні наукової роботи. У тексті дисертації коректно оформлено посилання на використані джерела, зокрема нормативно-правові акти, наукові публікації, аналітичні матеріали та офіційні документи, що забезпечує належний рівень наукової аргументації та підтверджує опору дослідження на релевантну джерельну базу.

У роботі не виявлено ознак прямого запозичення текстових фрагментів без відповідного посилання на першоджерело. Використання наукових підходів, положень та результатів інших авторів здійснюється з дотриманням вимог цитування та оформлення бібліографічних посилань. Структура викладу матеріалу, сформульовані висновки та запропоновані рекомендації мають самостійний характер і відображають результати власного наукового пошуку автора.

Апробація результатів дослідження у наукових публікаціях і виступах на науково-практичних заходах свідчить про відкритість наукових результатів та їх відповідність вимогам академічної етики. Разом з тим, у межах рецензії оцінювання здійснюється на основі аналізу поданого тексту дисертації та супровідних матеріалів, що об'єктивно обмежує можливість проведення спеціалізованої перевірки за допомогою програмних засобів виявлення текстових запозичень.

Таким чином, підстав вважати, що дисертаційне дослідження містить порушення академічної доброчесності, не встановлено; робота виконана з дотриманням етичних і правових норм наукової діяльності.

8. Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації

Загалом позитивно оцінюючи дослідження Ісайка Дениса Ігоровича, слід відзначити окремі положення, які мають дискусійний характер та можуть бути предметом подальшого уточнення.

1. У роботі окремі структурні елементи дослідження потребують більш чіткого внутрішнього узгодження, зокрема в частині співвідношення між теоретичними положеннями, викладеними у першому розділі (понятійно-категоріальний апарат, визначення сутності взаємодії), та їх подальшою конкретизацією у третьому розділі (пропозиції щодо вдосконалення механізмів взаємодії). Посилення зв'язку між зазначеними елементами сприяло б підвищенню цілісності сприйняття результатів дослідження.

2. Виклад окремих положень має тенденцію до узагальнення, зокрема в частині формулювання рекомендацій у висновках до розділів і загальних висновках (опис напрямів удосконалення, характеристика механізмів взаємодії), що ускладнює їх однозначну інтерпретацію з позицій практичного застосування. Більш чітка конкретизація формулювань, з визначенням інструментів реалізації та очікуваних результатів, дозволила б підвищити рівень прикладної визначеності отриманих результатів.

3. У роботі доцільно було б приділити більшу увагу структуризації окремих аналітичних фрагментів, зокрема у другому розділі (аналіз сучасного стану взаємодії органів публічної влади, характеристика нормативно-правового забезпечення), де матеріал подано переважно у текстовій формі. Використання додаткових елементів систематизації (узагальнюючих таблиць, схем класифікації, порівняльних характеристик) сприяло б підвищенню наочності та аналітичної чіткості викладу.

Зазначені зауваження мають рекомендаційний характер і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження, яке є завершеною науковою працею та відповідає встановленим вимогам.

9. Загальний висновок про відповідність роботи встановленим вимогам

Дисертація Ісайка Дениса Ігоровича на тему «Взаємодія органів публічної влади у системі національної безпеки: організаційно-правовий аспект» є завершеним самостійним науковим дослідженням, у якому на основі сучасних теоретико-методологічних підходів вирішено важливе наукове завдання, що полягає у вдосконаленні організаційно-правових механізмів взаємодії органів публічної влади у системі національної безпеки. Робота поєднує належний рівень теоретичного узагальнення з прикладною спрямованістю та містить обґрунтовані висновки і практичні рекомендації, що мають значення для розвитку системи публічного управління України.

Дисертаційна робота відповідає спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» за галуззю знань 28 «Публічне управління та адміністрування». Її структура є логічною, зміст – послідовним, висновки – аргументованими, а результати дослідження належним чином апробовані. У роботі дотримано вимог академічної доброчесності, що підтверджується коректним використанням джерельної бази та самостійним характером отриманих результатів.

На підставі викладеного вважаю, що дисертація Ісайка Д.І. відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (із змінами), а її автор заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Офіційний рецензент:

кандидат наук з державного управління,
доцент, професор кафедри публічної служби
та права Навчально-наукового інституту
публічної служби та управління
Національного університету
«Одеська політехніка»

Катерина РОВИНСЬКА